

NAGS - NYTT

NYE MEDLEMMER

En dag i august dukket det opp et hyggelig brev i postkassa. 30 jærbuar ønsket å melde foreningen sin, Hå Stein og Geologiforening inn i NAGS. Det var gledelig nytt. NAGS-nettverket er blitt utvidet! Velkommen skal dere være! Sammen er vi sterkere er det sagt.

Formannen der, Reidar Vigrestad, forteller i et brev om en entusiastisk gjeng som samles til månedlige slipekvelder og medlemsmøter for å fremme interesse for geologi og stein. Ikke ulikt mange av de andre foreningene rundt i landet. Her finner likesinnede et sted å samles lokalt for det som er vår store lidenskap og hobby: geologi i alle varianter. Men vet folk generelt om denne muligheten? Spørsmålet er om vi er for anonyme.

Geologiens dag de siste årene har gitt mange foreninger en kjærkomment mulighet til å gjøre geologi og foreningen kjent for nærmiljøet. "Stein er ikke barre gråstein" var temaet Hå Stein og Geologiforening hadde i samarbeid med Jærmuseet for Geologiens dag i år. Med ulike utstillinger og aktiviteter – med gjemte geoder i en steinhaug som besøkende kunne finne og få skåret over, til utgraving av fossiler og meget annet fikk over fem hundre personer et møte med stein den dagen. Kanskje fikk de noen nye medlemmer også?

Foreningen jeg er med i er en av de større foreningene. Vi får hvert år nye medlemmer. Både unge og eldre, men så skjer det at mange etter en stund forsvinner. Det er en tendens andre foreninger kan melde om også. Mye energi og fantasi går med til rekruttering. Det er viktig, men det er også nødvendig å stille seg spørsmålet - Hvorfor forsvinner nye medlemmer? Kan det være noe med formen vår?

Forgubbing og negativitet foruten at færre tar ansvar er vanlige problem i foreningslivet generelt. Hvordan legger vi opp aktivitetene våre i praksis? Tar vi nok hensyn til at ikke alle har vår årelange erfaring. Vi var og en gang nye. Da var det steinbasillen, gleden og undringen over stein som hadde huket tak i oss. Den kan være lett å drepe. Jeg har sett det skje på tur. Den erfarne sier negativt: "Her er det ikke noe å finne". Ikke skjønner nybegynneren at dette kan være riktig når tippahaugen han står på blinker av spennende ulike stein han ikke har sett før. Det har noe med øynene som ser. Erfaring gir innsyn, men kan også gjøre blind. Husk at om ikke alt som ligger på tippahaugen er 15 cm lange dobbeltterminerte ametystseptere, så har vær stein sin historie å fortelle.

Utfordringen fremover er ikke bare rekruttering, men også hvordan tar vi imot de nye og beholder dem.

Planeten jordas år 2008 gir oss gode muligheter til å tenke nytt. Her er formidling er et stikkord. Dette vil NAGS ta for seg etterhvert.

Hilsen Knut Edvard, Leder i NAGS

Fra Vestfold geologiforenings steinkontroll i Holmstrand i forbindelse med Geologiens dag. Stig Larsen deler undring over naturfenomener med noen som kanskje kunne tenke seg å bli medlemmer.